

Dorm izvoarele-n lumină

Ionutz21

Ne oripilăm cu timpul și-aruncăm în foc sutana
Devenind călăi de gheață sub armura de copil
Ochii noștri sunt doi îngeri care-o caută pe mama,
Sub pământul sfânt în care trupul nostru e pueril.

Am rupt creanga ce mă ține sprijinit pe-această lume,
Lăsând luna să mă poarte nopți întregi la brațul ei.
Valul mării mă trezește cu o serie de glume,
Socotind că-n zorii zilei sunt o pradă pentru lei.

Viața-mi pare un ospiciu fără gratii sau cămașă
Nu pot traversa înaltul fără mijloc de transport...
Prețul unei zi senine astăzi rău se mai îngrașă.
Demnitatea se găsește doar la umbra celui mort.

Am ajuns să dăm cu banul, care trece primul vama,
Care are sânge-n vene, are spatele mai gros.
Am uitat de glia sfântă, am uitat chiar și de mama,
Glia sfântă azi se vinde, nu ne este de folos.

Avem sângele fierbinte, merităm pedeapsa sacră,
Alți eroi se nasc în umbră și deplâng vechii eroi.
Dorm izvoarele-n lumină, bântuite de o cracă,
-Unde oare e dreptatea. Astăzi cine suntem noi(?)

Georgian Ionut Zamfira 12.05.2021